

AZ UJKOR

A MAGYARORSZÁGI SZÁLLODAI, ÉTTERMI ÉS KÁVÉHAZI PINCÉREK ANYAGI ÉS SZELLEMI ÉRDEKEIT VÉDŐ SZAKLAP.

Szerkesztőség és

kiadóhivatal: Dohány-utca 84. III. em.

Felölös szerkesztő:
FARKAS JÁNOS.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előzetési díjak:

Egész évre 6 K. Fél évre 3 K.
Egyes szám ára 20 fillér.

VIRRADAT.

Sötét véres fellegek végső éjszakáján ragyogó napfény villant fel keserűséges megpróbáltatásokban fáradt, pihenésre vágyó nép lelkében.

A béke egy szál fehér virágja szerény ábrázattal tekint felénk.

Valamikori vidám, most szomorú fátyolt öltött élet újból felvirradt. A szabadság lobo-gói lengédeznek, a világ népe hű testvériségre eszközszik. Hosszu álom megvalósulnak, a viszontlátó szeretet könnyeit szemmel borul egymás keblére.

A pacsirta zengi egy új korszak hajnal virradatát. G.

A rokkant pincérek

szállingóznak hazafelé. Kinek lába rövidebb valamivel, kinek egyik vagy másik keze béna. Ezek a rokkant pincérek mind azzal az örömvágygyal jönnek haza, hogy ismét folytathassák régi foglalkozásukat, a pincérséget. Ezt a jogukat lehetetlen egy pillanatra is elvitatni, sőt azt hisszük, diadalkapun kellene őket várni, mert ezek nem csak hogy segédkeztek nagy üzemeink felépítésében, hanem a vész órájában meg is védtek azokat.

Es nem is hisszük, hogy akadna széles országunkban olyan ember, ki nem respektálná ezen jogaikat. Hogy vajjon lehet-e majd használni őket, azt a dilemát ha kell adatokkal eldöntjük, mert már eddig is sokan hazajöttek ilyen rokkantán és örömmel mondhatjuk, hogy valamenynyien alkalmazásban vannak.

Többek, régi jóra való munkását megbecsülő főnöknél, ahol a háboru előtt is volt. Hogy milyen jóleső is nekik ez a csekély kis hála, hogy a sok viszontagságos küzdelmek után félig nyomorékan is szívesen

látják őket, ezt a legjobban csak az örömfől repeső szívük tudná megmagyarázni.

Lesznek ugyan rokkantabbak is, akik pincéreskedni semmiképpen sem fognak tudni, de ezeket sem szabad koldusbotra engedni, mert van a szakmánkban sok olyan állás, ahol még ezeket lehet használni, sőt talán jobban, mint más idegen tanulatlan elemeket. Ezeket lehet használni a ruhatárnál felíráshoz, telefonnál, későbbben szivarosokra is lesz szükség és van még ezenkívül is sok hely iparunkban, ahol majd lehet őket használni csupán irántuk való nemes jó akaratnak és jóindulatnak kell lenni egy a munkáltatóinkban, mint azokban a munkaközvetítőkből, kiknek a kezében van a rokkant pincérek jövő sorsa.

A budapesti kávéosok viharos rendkívüli közgyűlése.

Budapest, 1918. február 4.

A budapesti kávéosok február hó 4-én d. u. 5 órakor a Royal-szálloda külön termében rendkívüli közgyűlést tartottak.

A kávéosok két pártra helyezkedtek el, balról az ellenzékiek, jobbról pedig a Harsányi pártiak. Az elnöki előterjesztés után Mészáros Győző központi kávé és Báno Dezső Newyork kávéosok szólaltak fel az igazságtalan cukorelosztás miatt, ugyszintén Stranz Dávid, a kávémerők elnöke s mind a hárman erősen támadták Harsányit és követelték a cukorelszámolást.

Harsányit úgy elkéséretették ezek a támadások és a cukorral elszámolás, hogy esetleges leszavazása előtt lemondott. Ezt nagy vihar követte és az ellenzékiek szívesen vették lemondását, míg a másik oldal ünnepele. Végül is személykedésre fajult a dolog. A többek között Horváth Dezső csunyan kikelt egy tekintélyes kávé és ezzel alaposan blamirozta is magát.

Harc a szervezkedésért.

Intrikál a mélyen alvó letargiából felriazott vezetőség.

Történelmi historiánk egy újabb balszerencsével, de tapasztalatokkal telt fejezetlett gazdagabb a most indított szervezkedési mozgalommal.

A pincérségnek halvány sejtelve sincs arról, minő frivol játékot űznek érdekeikkel a szövetségben.

Mi az Ujkor szerkesztői, látva azt, hogy a szövetség vezetősége végkép elaludt, elhatároztuk, hogy éltre keltsük a pincérségnek ezt a jobb sorsra érdemes egyesületét. El is követünk mindent, sok anyagi áldozatot hoztunk annak érdekében, hogy a pincérséget ismét összehozzuk. Vállalkozásunkat elég szép siker koronázta, nem lett volna baj az, hogy a szövetség minket, akik ezt a szép mozgalmat indítottuk, csupa boszuságból az összpincérség egyetemese érdeke ellenére nem vettek fel tagoknak, hogy az egyesületen belül csináljuk azt, mit kívülről leszünk kénytelenek megcsinálni, ha Kálmán István, mint az új mozgalmi bizottság elnöke megállta volna helyét úgy, ahogy kellett volna.

Azonban fájó szívvel kell megírunk, hogy az elnökre helyezett bizalmukban nagyon csalódtunk. De nemcsak mi, hanem mindazok, kik velünk együtt annyira lelkesedtek a szervezkedésért.

Amikor mi Kálmán Istvánt megválasztottuk, hinni sem mertük volna, hogy ötlet annyira lehessen befolyásolni, mert hisz ő nem gyerek s ime kedves vezérünk megalkudott Hanischekkel, [Kessey és Weisz Dani-fele emberekkel és az általuk teremtetett züllött greizler-rendszerrel.

Igaz hogy a vezetőség a hihető legcinikusabb intrikákkal állott elő, először is aláakartak vele iratni egy nyilatkozatot az Ujkor ellen, és ugyan nem sikerült, mert Kálmánban még akkor volt annyi ellenzékiség, hogy ezt ne tegye meg. Ekkor azonban Kálmán már nagyon gyenge ellenzékiben állott, mert előzőleg két alapos vereség érte és ez kizárólag az ő gyengeségén mulott. Legelőször is azt kívánta teljesen jogosan, hogy miután a befizetett tag arányszáma szerint két küldöttet is küld-

het az egyet a szocialista kongresszusra, így ő azt szeretné, hogy oda más is menjen, ne csak Hanisch, aki különben sem mer ott felszólalni. Ebben mindjárt vereség érte, csakhogy ő szegény nem vette észre, elég az, hogy oda mégis csak Hanisch ment gíbicelni. Ezután azt kívánta, hogy egy lapbizottság létesüljön, mert a Szövetség című lap egyáltalán rosszul van szerkesztve, mindenről ír, csak a pincérségről nem, tehát legyen egy bizottság, amely intézkedni fog, ebben megint csak vereség érte. A vezetőség most már vérszemet kapott ezen gyenge ellenzékiekedésen és már ők kezdtek dirigálni neki is, ő most már annyira megtántorodott, hogy egyáltalában nem ellenzi, de hogy tényleg szegényben ne maradjon, megalkudott a régi semmittevő emberekkel és rendszerrel és most velök együtt verkli a régi nótát. Ha hirtelenében Kalmanon kívül nem volna más, aki majd megállja helyét és nem tér le a közös megállapodásokról, a reorganizációról és nem fog köpönyeget fordítani, akkor ezt a mozgalmat is le lehetne zárni a történelmi múltak közé mint egy balszerencsés fejezetet.

Kijártuk már az iskolát,

nem tanulunk tovább! Elég volt már a sok rosszból, elég volt a sok butából, a sok ostobából kiutott számunkra mindenből egy nagy adag, de a jóból még egy kicsi sem. Most, amikor a bőszült fegyverek világszerte üvöltésnek közepette kell, hogy megfordítsuk sorsunk alapját, feledjünk el mindent s kezdjük meg újra, ne dulja lelkiünket a zavaros multi szennyes pohár. Ébredjünk fel egy szűz hajnalra, mely napon a mi rózsáink nyílnak, hisz a magját elvetettük már rég, legyünk azon, hogy csíráit, később meg virágot fakaszsanak.

Talán megváltozott a mi időnk is, mint a hogy a világé, talán megértünk már arra, hogy egy jobb időnek nézzünk elé. Ne szüljön többé ellenszenvet közöttünk a kollektivitás, mint ahogy az eddig egyesek közötti van, mert nálunk senki sem érdemel kisebb nagyobb titulatíót. Ha magunk elé képzeljük szakmánk jelen állapotát, egy sajnálatos képet látunk, mely kép existenciánk legnagyobb gyarlóságát s szakmánk legutolsó fokig való lealacsonyítását tárja elénk. Szégyenlem megírni, de úgy van, hogy nincs egy tekintélyes, tisztességes tanvánk, hol örömmel találkozoznánk, szórakoznánk s bajainkat orvosolnánk. Nézzünk végig az utcákon s látjuk, hogy a csecsemőknek, cselédnek, gazdának és kereskedőnek megtaláljuk otthonát, clubját és házat, csak ép a mi szakmánk házat nem találjuk még meg.

De ha nem tévedem, mégis van nekünk is egy ezekhez hasonló: Amiről olyan szomorú nyilatkozatot kell tennem, hogy nemcsak magamat, de semmiféle jobb érzésű elemet nem huz a legcsekélyebb vonzalom sem ide, a hely erkölcsi hanyatlásánál fogva. Mégis azon reményteljes biztató szóval fordulok a jobb, intelligensebb és nemesebb gondolkozásu éttermi és kávéházi segédekhez, irassák be nevüket e rozsró hírnévnek örövendő heitységbe az egyesületbe, voniák le velem együtt egy rövid időre azokat a bajokat, amik eddig távol tartottak a mi alítólagos egyesületünkől, és ha már megfelelő számban vagyunk, az lesz majd az első dolgunk, hogy ezeket orvosoljuk. Ne élünk semmiféle kiváltságokkal és személyeskedésekkel, mert ez sohasem vezet oda, ahol az egyetértés és munkásszeretlet eszméje ragyog.

Próbáljuk meg meg egyszerűen a szoros csatlakozást, erősítjük meg azt a kapcsolatot, ami eddig rongyokba szakadozott, új eszmékkel és új emberekkel.

Dományek Pál

A pincérség szakma és gazdasági érdekei.

Bármennyire hívei vagyunk az osztályharc álláspontjának, bizonyos mértékig mégis védekeznünk kell a tőke és munka viszonyából folyó olyan tanítás ellen, amely a szállodai, vendéglői és kávéházi ipar kis üzemeinek tarthatatlanságát, kellehetetlen pusztulását hirdeti.

Ezzel a tanítással az éttermi segédek most folyó mozgalmának során találkozunk, ahol egyik agitátorunk igyekszik a szervezetnek híveket szerezni.

Tanításában azt mondja, hogy „a pincér a mai korban már nem számítson arra, hogy önállóíthatja magát, ehhez csak véletlen nagy szerencse juttathatja az egyest, leginkább a szerencse lovakokat, mert már csak nagy üzemek prosperálhatnak, a kicsinyeket fölfalja a nagy tőke.”

Híszen igaz, hogy a kapitalizálás és proletarizálás ma már minden téren, minden szakmában észlelhető, ez azonban még nem jelenti azt, hogy ebbe már most bele kell nyugodni és a nagy tőke jármába csak úgy önként bele kell dugni a fejünket.

Ennek a tannak hirdetője épp úgy téved most, mint tévedett akkor, amikor azt állította, hogy a pincérség existenciájának egyetlen biztos bázisát a fixfizetés, a bérrendszer képezi. Én állottam vele akkor is vitába, és kimutattam vele szemben, hogy a bérrendszer a fixfizetés, a pincérfoglalkozás megőzője lenne, lassu eltűnését megsemmisülését vonná maga után.

A vita befejeése után azt tapasztaltam, hogy a bérrendszer hosszú ideig makacs

hirdetője ma már szintén a mi ideáinkat, a százelekrendszerét tette magáévá. És ez így van jól. Ha valamiről megtudjuk egymást győzni, akkor a közérdek azt követeli, hogy azt hozzan együtt hirdessük. Személymotívum itt nem játszik közre.

Igy lesz talán most is, ha jelen néhány sorommal tanításának téves hatásáról felvilágosítom

Én nem azt mondom, hogy nincs igaz, amikor azt hirdeti, hogy a nagy tőke pusztulással fenyegeti a kis existenciát. Én csak azt állítom, hogy ennek a jelenségnek a kimutatásánál nem azt kell tanítani, hogy ez most már így lesz és a pincérnek le kell mondania az önállósítás eszméjéről, hanem azt kell hirdetni, hogy ezen fenyegető veszély ellen védekezni kell, és arra kell megtanítani a szaktársakat, hogy a sikeres védekezést milyen eszközökben találhatja föl.

A közgazdasági élet figyelemmel kísérése megint bennünket érre. Az érdekszérak találkozása, összekapcsolása hozza létre azt a védelmi eszközt, amelynek működésbe hozásával le lehet csipkedni a nagy tőke polip karjait.

A földbirtok utzora megteremtette a kis gazdák szövetségét. A nagy bankok ipartelepei, gyárüzemei életre hívták a kisiparosok szervezkedését. Ezeknek a szövetségeknek tagjai proletárok lettek ugyan, de nem pusztulnak el.

A tanítás rendszerének és szellemének tehát fontos kelleke, hogy ne lemondásra, hanem küzdelemre neveljen.

A tisztességes önállósuláshoz vezető utat nálunk még nincs kiképezve. Ezt a nagy nagy munkát szellemi vezéreinknek kell magukra vállalni.

A jövőbe vetett hitet nem megrendíteni, hanem bizakodóvá kell tenni.

Ez a nagy munka a következőkből áll.

A pincér szakmájában minél jobban tökéletesedjék, hogy ne legyen akárhonnét összeszedhető munkásanyag, hanem az ipar bármely helyén kicsiny vagy nagy üzemenek fontos, nélkülözhetetlen segédje.

Törekedjünk szakmánkba olyan rendszert behozni, amelynek biztos jövedelem hozzáadéka minden egyes pincér idővel képesíthet egy kis üzembeli önállósulásra. Állítsunk be egy olyan rendszert, amely rendszer meg fogja tisztítani ezt a szakmát a sallaktól, a hozzánem illő piszokot, mocskot terjesztő elemektől. *Ez a rendszer pedig a revue és százelekrendszer lesz.*

Ha ezen az alapon fejlődik ki egy pincérgárda, akkor elnyerhetjük a szakképesítést, ez pedig már magában is kemény védősánc a tőke fellaló törekvése ellen. Akkor majd nem szerencsevadászok fognak a nagy tőke segítségével sörözőket, vendéglókat, kávéházakat nyitni oly módon, hogy abban még a főnök smokinjya is a milliomosé.

Meg kell ismertetnünk szaktársainkat azzal a veszedelemmel, ami a nagy tőkészek uszályhordozóit elérni szokta. Hogy az ilyen ember csak rabszolgája a nagy tőkésnek, ki nem önálló ura az üzemenek.

Az új rendszer alapján majd lehetnek igazi önálló kávé és vendéglői iparosok, akik továbbra is megtartva szocialista elveiket, mint gazdák a saját kis ipari szövetségükbe tömörülve, a szükséges erőt, támogatást onnét merítve, ellenállhatnak a nagy tőke nyomásának.

Ha ilykép megteremtődött egy kis ipari üzemszop, ezeket már nem kell majd megantani arra, amire a mai kis vendéglősöket és kávéosokot kellene, arra, hogy nekik külön szervezetre van szükségük, nem ott a helyük, ahol Glückek, Harsányiek paktálnak a sörbárókkal, kávékirályokkal és bankdirektorokkal.

Ezek már majd arra is rájönnek, hogy kicsiny, de biztos és független existenciánk szorosan össze van forrva azzal az osztállyal, amelyből kiváltak a pincér munkások szakosztályával.

Igy lesz biztos és kilátásos a jövő és lehet küzdeni a tőkének szakmánkba való terjeszkedése ellen, amire rámutatni helyes, szükséges, célirányos, de meg nem mutatni a módot, ahogyan védekezni lehet ellene, az nem fér össze a szervezkedés törvényével.

Tehát csak bátran ki a szóval, ne hallgassunk el semmit. Az idő elérkezett, ki a porondra, Jelszavunk legyen: *revue és szavalek!*

Margó.

Taggyűlés a Szövetségben.

Budapest, 1918. február 13.

Az elmúlt hó 13-án taggyűlés volt az Országos Szövetségben. Már korra delután kezdett népesedni különben egész éven át sivar kinézésű egyleti helyiség. Később kezdtek jönni az új mozgalmisták, akik körülbelül többnyire mind éttermi segítők.

Rövidesen a helyiség egész inponálóan megtelt és öröm volt látni ennyi kiváló pesti pincért ebben az egyesületben, amelytől még ez előtt két hónappal valóságosan irtóztak.

Kessey elnök delután 4 órákor nyitotta meg az ülést és rövid mondanivalója után átadta a szót Hanisch Pálnak. Hanisch Pál mint rendszerint, a régi verkit nyekkedgette, leírni sem érdemes. Végül is azon elményének adott kifejezést, hogy ő nagyon haragszik az Ujkorra, mert nem hagyja nyugodtan sütközni a husosfazék körül és a hivatalos időben a tagokkal kártyázni, még domozni.

Ezen régi unalmas nótázás után Hirosek János szólalt fel, aki valóságosan felrisszította az egész gyűlést. Ezen beszéd után lehet ítélni Hanisch Pál felett és rá fog

mindenki jönni arra, hogy Hanisch Pál nem alkalmas ilyen titkári állásra.

De végtelenül kár az, hogy Hirosek János, mint az éttermi pincérek titkára, nem szakember. Targyalták, illetve csak bemutatták a jöletti miniszter által kért betervezést, amit ha meg lehetne valósítani, nagyon üdvös volna. Megjegyzendő, hogy a tagoknak nagyon is nem tetszett a vezetőség azon eljárása, hogy ők maguk intézték el előre és már csak mint kész dolgozók hozták a tagok elé az említett előterjesztést. A tagoknak egy része azon kívánságuknak adott kifejezést, hogy ezt tárgyalésképpen kellett volna a tagok elé vinni. Érdemesebb dolog nem történt. Az ülést fél 7 órákor bezárták.

HIREK

A pincérség jövő célja! *Bármennyire is fel van turva közéletünk porondja, azzal azonban minden pincérnek tisztában kell lenni, hogy a mai posványos helyzetből, csak a százalékos revue-rendszert emelhet ki bennünkei!*

Az üldözöttek. A budapesti kávé ipartársulat zord közvétoitőjében megpillantottam egy cédulát, amelyen az áll, hogy Goldfinger Józsefet és Dozsnyai Istvánt kitiltották onnét.

Goldingert nem ismerjük, el'eben Dozsnyát abból az esetből kifolyólag, amikor egy rovvit multu kávéssal összejártott egy pincér szaktársunk ellen.

Azt hisszük, hogy különben is szomoró napjaink ezekhez lesznek a legmostohábbak, de amikor azt leírjuk, valami keserűséges fájdalom vonaglik végig bensőnkben. Megmenteni, ha lehetne és egy jó szóval tisztességes utra téríteni szeretnénk, a pusztulás örvényébe esett üldözötteket.

Pista bácsit elgázolta a villamos. Még januárban történt meg, hogy Friedl Lajost, a vendéglői kutyafő régi alkalmazottját, aki a konyhaszemélyzetet szokta bemutatni, elgázolta a villamos.

Tragikus végzetű öreg bácsi igen ismert alakja a pesti pincéreknek és is mindenki Pista bácsinak szólította. pedig Alajos volt a keresztneve.

Kezdi leváltani a kontár üzletvezetőket a Royal-orfeumban. Legutóbbi szótunkban rámutattunk azon helytelenségre, hogy a Royal-orfeumban Budapesten csupa kontárokat alkalmaznak üzletvezetőnek, még hozzá olyanokat, kiknek halvány fogalmuk sincs egy étterem avagy kávéház vezetésehez. Ugy látszik az igazgatóság belátja, hogy ez így nincs rendjében és leváltják őket szakemberekkel.

Felkerjük azon előfizetőinket, akiknek postautalványt küldtünk, hogy sziveskedjenek annak érdemi részét elintézni.

Ahol nincs még árubiány! A világ-háboruvenegyedik évében szinte hihetetlenül hangzik, de a magunk két szemével meggyőződünk róla, hogy a főváros kellős közepén van még egy ilyen mesébe illő ilyen hely: **Sternberg hangszer-gyárának Rákóci-út 60. sz. zenepalotája.**

A világon létező összes hangszeres és valamennyi kellekeik és alkatrészek kaphatók és nincs hiány semmiben!

Sokaig persze ott sem tarthat az a paradicsomi állapot, mert hiszen nincs az a sok, ami el nem fogy...

Eppen ezért nem mulaszthatjuk el olvasóinknak ajánlani, hogy most, amíg van, biztosíták idejekorán hangszer-szükségleteket Sternberg Rákóci-uti gyárában.

Elhalt ügynök. Kolozsvárról jelenti tudósítónk, hogy Goldstein József kolozsvári pincér-ügynök, aki azelőtt Marosvásárhelyen volt, Kolozsváron meghalt.

Uj vendéglős. Az Erzsébet-körút 8. sz. alatt létező Meteor-vendéglőt Czukovics v. főpincér szaktártól megvette Furdós Gábor főpincér szaktárs.

Az állatkerti vendéglőt Kutasi főpincér vette bérbe, így az idei szezon már ő nyitja meg.

Alsó margitszigeti vendéglőt Kiszal József v. főpincér vette bérbe, hosszabb szerződéssel.

Meteor kávéházat megvette Adler Sándor főpincér Budapesten.

Változások. Czeman János kávéházi pincér a Corso kávéháza lépett be Budapesten. — Spiegel István kávéházi pincér a Belvárosi kávéháza lépett be Budapesten. — Pandel József főpincér a Kovács E. M. étterembe lépett be. — Dományek Pál kávéházi pincér a Magyar Világ kávéháza lépett be. — Suteh Lajos éthordó a Baum étterembe lépett be. — Csetényi Péter éthordó a Baum étterembe, Budapest. — Farkas Sándor éthordó, Baum étterem, Bpest. — Hoffman Béla, Baum étterem, Bpest. — Rodvesz József éthordó a Baum étterembe, Bpest. — Csenégy Jenő kávéházi pincér az Emke kávéháza, Bpest. — Jorits Jenő fizetőpincér, Metropol kávéháza, Bpest. — Kosiczky József éthordó Pannonia szálloda Bpest. — Bandl József a Palace szálló étterem bérloje a Bristol szállodát vette bérbe, a Palace szállodát Grosz Odón Berlin kávéház tulajdonosa vette át Untereinner Józseffel. — Eller István a Berlin kávéháza.

Szerkesztői üzenetek.

Minden panaszt meghallgatunk. Felvilágosítást adunk. Lakás és helyváltoztatás kérjük levelezőlapon bejelenteni. Aki az Ujkor előakarja fizetni, az szintén egy levelezőlapon jelentsse be a pontos címét.

Szerkesztő-kiadó: GREGORITS ISTVÁN.

Vendéglősök REJTVÉNY figyelmébe.

HOGYAN SZEREZHET INGYEN?

Az üzleti forgalom előmozdítása érdekében egy **pézdobásra működő zeneautomatát**. Súlyüzemre vagy villanyhajtásra berendezve díjmentes felvilágosítást ad az **Első Magyar Zeneautomata- és Villanyzongora Kölcsönzési és eladási intézet**, Budapest, VII., Rákóczi-út 14. sz.

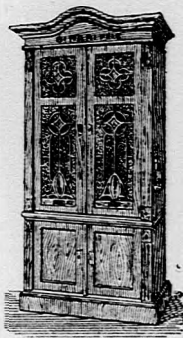
Telefon: 118—67.

Ugyanott előnyös feltételek mellett:

Villanyzongora és zeneautomata kölcsönzés, bérlet, eladás, jókarban tartás, hengercsere és átalakítás tetszés szerinti darabokkal.

Használt zeneautomaták féléában!

Érdeklődőknek vételkötelezettség nélkül mutatjuk be dus mintaraktárunkon működésben levő zeneinket, melyek a modern zenetechnika legújabb vívmányaival hegedű, hárla, gitár, mandolin, xilofon stb. kísérettel vannak felszerelve.

Budapesti Óvadék Szövetkezet

Óvadékokat éttermi-, kávéházi és szállodai pincérek részére **korlátlanul folyósít és váltópénzeket**. — Tagfelvétel bármely időszakban. — Kedvező feltételek. — Gyors és előnyös lebonyolítás. — Hivatalos helyiség: Budapest, Rákóczi-út 55. II. Hivatalos órák: D. e. 9—12-ig, D. u. 3—6-ig.

NAGY IGNÁC pincefelszerelési cikkek szaküzlete Budapest, VII., Károly-körút 9.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű pincefelszerelési cikkekben, it. m. borszivattyúk, szűrőgépek, hordóágyutók, pastemizáló készülékek, palackok, paraifadugók, cimbékben stb. Kíváló készítmény!

PAPIRSZALVÉTA

Kávéházi fehér krepp hajtogatva. Éttermi puha papírszalvéta 50-50 cm. nagyságban legutányosabban beszerezhető.

özv. Berkovits Károlynénál Budapest, VII., Sip-utca 4. sz. TELEFON: 106—07.

Kit pártoljunk? Szaktársak!

Ahol csak lehet, a borhoz vagy a pezsgőhöz mindenkor

Krondorfi savanyúvizet szolgálunk fel. ■■■■■

MATTONI FELE
GISSHÜBLER
természetes ágyúvíz
SAVANYÚVIZ

Legjobb asztali és üdítő ital. — Kitűnő hatásnak bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurutnál. — MATTONI HENRIK Budapest, VI., Teréz-körút 37.

KOVÁCS VENDÉGLŐ

a „Piros almához”

A volt Sipos-féle vendéglő a San Remo kávéház mellett.

Négyfogós teríték 3.20 korona.

Szakmabeliek étkezője.

Csak a szaklapunkban hirdető cégek árult ajánljuk és vásároljuk.

STERNBERG ÁRMIN ÉS TESTVÉRE

Császári és királyi udvari

Budapest, VII., Rákóczi-út 60. HANGSZER-GYÁR Budapest, VII., Rákóczi-út 60. (Saját palotájában) (Saját palotájában)

Büsendorfer, Ehrbar, Koch & Korselt, Wirth, Laubberger & Gloss, Stingl stb. stb. legkiválóbb külföldi zongorák és pianinók, valamint hírneves saját gyártmányaink dus raktára.

Zenélő automaták vendéglő és mozi részére. Gramofónok tölcserrel, valamint tölcser nélkül a legolcsóbbtól a legfinomabb kivitelig minden árban. Oriási választék.

Hanglemezek a legújabb felvételek. Használt hanglemezeket darabonként 1 koronáért készpénzen vásárolunk.

Írja meg, hogy milyen hangszert óhajt vásárolni. Arról küldünk képes árjegyzéket.

Használt hangszereket újakra becsere-lünk vagy készpénzért megvásárolunk. Az összes hangszerek javítása saját műhelyeinkben.

Az összes hangszerek gyára és legnagyobb raktára.

Sternberg Armin és Testvére
CS. ÉS KIR. UDV. HANGSZER-GYÁR, MEGEDŐ KÉSZÍTŐ MŰTERME BUDAPEST, VII., RÁKÓCZI-UT60. KÉPES ÁR JEGYZÉM INGYEN ÉS BÉRMENTVE.

Pezsgőszdugókat veszek.

Használtat nem töröttet drbnként 1.35 fill. Használt dugókat kilójt 25 kor. Új paraifadugókat kilónként 85 kor. minden mennyiségben előzetes minta beküldése mellett

Szerdahelyi Dezső paraifadugógyáros
Budapest, VIII., Rákóczi-tér 11.
Telefon József 65-90

ELADÁS NAGYBAN ÉS KICSINYBEN.